

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00284/2011-01

Дана: 30.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ц.З. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 30.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ц.З. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ц. З. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Приштини са седиштем у Нишу, обављајући послове у парничном одељењу, а након упућивања 01.05.2009.године у Четврти општински суд у Београду ради у материји радних спорова. Подноси пријаву за избор у Први и Други Основни суд у Београду и Виши суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу испуњености креитеријума наводи да њени резултати не представљају основа да изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је у посматраном периоду имала само 2% укинутих одлука, у погледу оспособљености и броја решених предмета истиче да је имала задовољавајућу испуњеност норме, имајући у виду услове рада суда и могућност приступа странака суду који су се након измештања суда 1999.године раселили по читавој Србији.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче, да је у тренутку извора била на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности, сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, односно, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда, истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, па да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу, као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Први састав Високог савета судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности

судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 22.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду судија Општинског суда Приштина, извештаја о раду Четвртог општинског суда у Београду, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је сходно и наводима из изјављених правних лекова навела у првом реду да никада није добила одлуку са разлoзима због којих јој је престала судијска дужност, иако је то била обавеза Високог савета судства, па како то није децидно наведено сматра да испуњава све услове за избор на судијску функцију. Сматра да не постоји ни један разлог који изазива сумњу у испуњеност критеријума, сумња да њени резултати рада нису уопште ни вредновани према важећим критеријумима и мерилима, па се у том смислу позива на Записник са 28 редовне седнице Високог савета судства од 27.11.2009.године, из чега утврђује и разлоге дискриминације. Истиче да су према њеним сазнањима годишњи извештаји о раду Општинског суда у Приштини редовно достављани, али и поред тога да се њени резултати рада могу утврдити и анализом података из књиге задужења и раздужења па даје и приказ својих резултата. Сматра да се и поред тога не могу у њеном случају применити исти параметри испуњености норме јер је имала могућност да суди само 4-5 дана у току месеца, али и да су сви остали услови рада Општинског суда у Приштини чији је седиште било измештено у Нишу били неадекватни. Напомиње да је у посматраном периоду радила као једини судија парничар у Општинском суду у Приштини. У вези рада у Четвртом општинском суду у Београду а у погледу израда одлука након законских рокова, указује да је до кашњења долазило из објективних околности, да је одлуке морала да израђује у паузама суђења, али и да је морала да уради велики број решења о исправци, поред тога да није имала диктафон, па да је до кашњења долазило услед организационих пропуста у суду.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност и као судија Општинског суда у Приштини, а у току 2009.године била је упућена на рад у Четврти општински суд у Београду и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

У раду П предмета 5199 примљених 56, решила 53 од тога 23 стара, одлуке израђене у року, 12 ожалбених 8 потврђених 4 укинута или 33,3%
Р(остало) 237 у раду сви решени
Остварење норме 42,75%

2007.године.

Кв предмета у раду 2 решена
П предмета у раду 5264 примљених 64 решено 84 од тога 26 пресудом и 44 старих, 4 ожалбене потврђене.
Остварење норме 33,46%.

2008.година

У раду 5219 предмета од тога старих 5041 решено 44 од тога старих 12 норма 17,39% одлуке израђене до 30 дана 3 ожалбене 3 потврђене.

2009.године

Радила у Четвртог Општинском суду у Београду у материји П1, радних дана 219.
Укупно у раду 93 предмета решила 44 од тога 28 пресудом и 27 старих, нерешено 49 од тога 19 старих, 1 одлука израђена у року до 60 дана и 17 одлука након 60 дана, 19 ожалбених 14 потврђених 5 укинутих или 26,30%.

Подносилац приговора је у Општинском суду у Приштини била задужена као судија предметима П.33/06, П.18/07, П.42/06, П.46/06, П.34/06 и П.58/01.

Утврђено је да је у предмету П.33/06 тужба поднета дана 01.08.2006.године, да је одговор на тужбу достављен 05.10.2006.године, а да је прво рочиште одржано дана 25.09.2008.године исто одложено за дан 16.12.2008.године, иако је тужени уредно позван, а што је било и случај са рочиштима која су одложена дана 10.02.2009.године и 07.04.2009.године.

У предмету П.18/07 тужба је поднета суду дана 24.04.2007.године, а да је решење о одређивању привремене мере донето тек 30.05.2007.године. Прво рочиште у овом предмету одржано је тек 10.03.2009.године.

У предмету П.42/06 тужба је поднета суду дана 26.09.2006.године. Припремно рочиште је одржано дана 26.09.2008.године, а главна расправа заказана за 21.10.2008.године на коју је тужени уредно позван али је расправа одложена, исто и 17.12.2008.године, 11.02.2009.године, 09.04.2009.године.

У предмету П.46/06 тужба је поднета суду дана 02.10.2006.године. Тужба је уредно достављена туженом дана 04.06.2007.године и у предмету није одржано ни једно рочиште до краја 2009.године. Исто и у предмету П.34/06 а у којем је тужба поднета суду дана 08.08.2006.године.

У предмету П.58/01, тужба је поднета суду дана 01.11.2001.године, а прво рочиште је одржано дана 07.05.2009.године, дакле након што је подносилац приговора упућена на рад у Четврти општински суд у Београду.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума достојности, стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума достојности, стручности и оспособљености.

Високи савет судства је стручност и оспособљеност подносиоца приговора утврђивао не само у периоду 2006.-2008.година, већ и у 2009.години. ово из разлога што је подносилац приговора у периоду 2006.-2008.година радила у специфичним условима, што је могло да утиче на број предмета у раду и тиме и решених предмета. У 2009.години поступала је у Четвртом општинском суду у Београду, по мишљењу Високог савета судства имала је у свему адекватне услове за рад и могућност да сходно и условима рада оствари и резултате рада, на основу којих би се и могла утврдити стварна стручност и оспособљеност подносиоца приговора.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду 2006.године имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у 2006.години у општој парници имала 33,3% укинутих, док је у 2009.години имала 26,30% укинутих одлука. Дакле, проценат укинутих одлука указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Овако високим процентом укинутих одлука, ствара се

правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунила критеријум стручности.

Основано је изражена и сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступала, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора нити у једној години није решила минималан број предмета, а у раду је имала довољан број предмета да исто постигне, али уважавајући специфичности рада Општинског суда у Приштини испуњеност критеријума оспособљености није цењен кроз испуњеност оријентационе норме.

Испуњеност овог критеријума цењено је кроз поступање у предметима за које су дати примери, али и кроз време израде одлуке

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. У 2009. години подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Подносилац приговора је у тој години 28 предмета решила пресудом, а у тих 28 предмета одлуке је у 18 предмета израдила након законом прописаног рока. ЗПП је прописано да се одлуке имају израдити у року од 8 односно 15 дана, а изузетно тај рок се може продужити у сложеним предметима на 30 дана. Подносилац приговора ни у законским роковима, па ни у толерантном року од 30 дана није одлуке израдила, а у 17 предмета је одлуке израдила након рока од 60 дана, што свакако представља неразумно дуг рок за израду одлуке, поготово у материји радних спорова у којима је обавеза да се предмет у првом степену реши у року од 6 месеци, што обухвата и рок израде одлуке. По

оцени Високог савета судства, овако драстична прекорачења нису узрокована објективним околностима на које је подносилац приговора указивала, јер у раду није била оптерећена бројем предмета, већ насупрот, па су сви разлози у потпуности неприхватљиви, већ узрокована недостатком вештина које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, условљена добрим познавањем материјалног и процесног права, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, а које способности подносилац приговора не поседује. Поред тога, подносилац приговора је странкама у поступку и грубу нарушила право на суђење у разумном року, које је и законом прописано.

Поред тога цењен је и рад у предметима Општинског суда у Приштини. Подносилац приговора је поступала у свим наведеним предметима. Из датих примера утврђено је да су припремна и прва рочишта заказивана у неразумно дугим роковима након подношења тужбе, односно достављања одговора на тужбу. Али и поред тога, подносилац приговора у ситуацијама када је имала услова за пресуђење услед процесних претпоставки, одлуке није доносила већ без законских разлога расправе одлагала, што указује да подносилац приговора или не познаје у довољној мери процесно право или је у предметима несавесно поступала. Поред тога из датих примера се утврђује да у појединим предметима није ни одржано ни припремно ни рочиште за главну расправу а да су за то постојали услови, па чак и након 8 година од подношења тужбе. Ово указује на грубу несавесност у раду.

Дакле, укупно ценећи све утврђене чињенице, да је имала велики проценат укинутих одлука, да је имала и одлука израђених ван рока, нерешене старе предмете, а поред тога и изнетих примера да очигледно у недовољној мери познаје процесно право, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава нити критеријум стручности нити оспособљености, али да је доведена у сумњу и испуњеност критеријума достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, али да је доведено у сумњу и испуњеност критеријума достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић